

Majoriteten, der vilde give Regjeringen en fuldkommen Frihed, en storartet Fuldmagt til at gaae videre ved ikke blot at føre Banen til Frederikshavn, men at anlægge en Vestbane til Hølstebro, uden at der lægges andet Vaand, end at naar Udgiften i 3 Aar ikke har været 400,000 Rd., saa kan man bygge, naar det kan ventes, at Tilskuddet til Jernbaneanlægene i det Hele ikke vil blive forøget udover dette Beløb. Det er Noget, som Majoriteten aldeles overlader til Regjeringens Skøn, om de 400,000 Rd. vilde blive tilstrækkelige, og Rigsdagen skulde altsaa give en saa fuldkommen, en saa ubørt Myndighed til Regjeringen! Som Følge af det, jeg har tilladt mig nu at sige, kan jeg ikke være synderligt stemt for noget af Forslagene, men kun tillade mig subsidiairt at sige et Par Ord. Majoriteten har saavel i sin Betænkning som ved sin Ordspøer og flere andre ærede Medlemmer udtalt sig mod Jernbaneanlægget i det Hele som finantsielt farligt, og det er klart, at denne Betragtning ligger paa Bunden af deres Forslag; hvilket Sted man end lægger Banen, selv i de frugtbareste Egne, paa de folkerigste Steder, ved Bjerne, vil den efter Fleertallets Mening ikke kunne betale sig. Og hvad siger da Fleertallet? Det siger: Lader os lægge Banen der, hvor den kan udføres for den billigste Sum; denne Sum skal staae saa lidt skræmmende som muligt, saaledes at Rigsdagen, ved at see denne forholdsvis lille Sum af 270,000 Rd. forledes til: — istedetfor at lægge Banen i Egne, hvor der er flere Producter og Mennesker, og hvor den muligvis vil komme til bedre at betale sig — at lægge den her i mere øde Egne, hvorved vi i lang Tid vilde komme til at opdygte Tab paa Tab, Udgift paa Udgift for at see Folk og Producter komme frem, efterat vi først havde givet Millioner ud i mange Aar. (Afbrudelse af Tscherning.) Sa, det ærede Medlem, som

nu afbryder mig, og som saa gjerne vil tage Andre i Skole, har ogsaa som alle Andre sin Achilleshæl. Han har nemlig sær Kjærlighed til et Sted, som hedder Silkeborg; det kommer stadigt frem, og det er ikke saa underligt. Silkeborg er et Sted, der har en stjern Beliggenhed og som har udviklet sig meget. Det er en ridderlig Kjærlighed, det ærede Medlem har til dette Sted, og den er vistnok aldeles uegennyttig. Banen kommer til at løbe denne By paa 1 Mil nær (Tscherning: Nei, paa 2!). Det staaer jo til det ærede Medlem at give de fornødne Oplysninger i saa Henseende senere, naar han faaer Ordet. Silkeborg er som sagt et stjern Sted, som har udviklet sig meget og ganske sikkert vil blive af Betydning. Jeg antager, at det ærede Medlem tænker som saa: Her have vi et Exempel paa, hvorledes en dygtig industriel Udvikling kan komme frem, og jeg ønsker at bidrage til, at dette kan ske i et videre Omfang. Jeg tror imidlertid, at han deri tager fejl, og det, fordi han ikke let vil finde noget Sted, hvor de Betingelser ere tilstede, som findes paa Silkeborg, saa at den ridderlige Kjærlighed kan blive os for dyr. Ved at føre Jernbanen saa nær til dette Sted, faae vi Byen Viborg til Centrum, en nanskelig By med Hensyn til Handel, og som aldeles ikke er istand til i Aarenes Løb at hæve sig, medens det dog er vist, at Aarhus har ganske andre Betingelser for at være Centrum i et Jernbaneanlæg. Det Forslag, som jeg tror ligger min Anskuelse nærmest, vil være Mindretallets Forslag, fordi det bevarer det, der er, og udvikler det, vel at mærke, langsomt, og i saa Henseende gaaer jeg ud fra, at det, som blev anført af den ærede Indenrigsminister, vil ikke blot af ham, forsaavidt han til den Tid, Contracten bliver afluttet, maatte være Minister, blive optaget i Contracten, men ogsaa vil blive optaget i selve Loven.